

Henk Brauer

Gemeente: Venlo, woonachtig in Belfeld

Persoonlijk: Gehuwd en vader 3 kinderen.

Ik ben geboren (in 1954) en getogen in Belfeld.

In Belfeld heb ik een geweldige jeugd gehad en heb ik vrienden voor het leven gevonden.

Na mijn LTS- en MTS opleiding heb ik de HBO opleiding "HTS-Werktuigbouwkunde" afgemaakt. Mijn beroepsleven is echt gestart bij de Research en Developmentafdelingen van DAF Trucks en Volvo car. Samen met mijn vrouw hebben we in die periode 10 jaar in Blerick gewoond waar 2 van de 3 kinderen geboren zijn.

Vanaf 1985 ben ik werkzaam bij Océ Technologies en deed werkervaring op in R&D, opleiding, inkoop en ontwikkelingssamenwerkingsverbanden. Vervolgens zijn onder andere opleidingen gevolgd op de Universiteit Twente en inkoopmanagement (ISFHA). Als lid van het College van deskundigen van de VOM heb ik een bijdrage mogen leveren bij de kwaliteitsverbetering in het bedrijfsleven. Nu ben ik als R&D-er actief in de rol "externe relaties management/ procurement" voor belangrijke ontwikkelings vraagstellingen.

Vanaf de oprichting ben ik lid van de volleybalclub BVC Holyoke. Ook ben ik secretaris van de internationale organisatie "Innovative Green Valley" en zit ik in de gemeenteraad van Venlo.

Het opknappen en knottere in mijn oldtimer (MG TD van 1952) of op een van mijn Zuendapps is een belangrijke Hobby die mijn leven verrijkt.

Na de werktuigbouwkundige opleiding ben ik bij Daf trucks op de R&D afdeling aan de slag gegaan. Daar heb ik kennis gemaakt met een aantal Engelse constructeurs die van de kleine leuke sportieve autootjes hadden. Dat en de sfeer pakte me meteen en heb in 1989 ook een opknapper MG TD gekocht na 3 jaren opknappen vele jaren genieten en knoteren.

Ritten in de (Eu)regio en bezoeken aan Beaulieu geven zeer veel levensvreugde.

Ook de organisatie van het Borderline/Grenzland oldtimergebeuren schept veel plezier.

10 jaar geleden kwamen de herinneringen aan de jeugdijaren, het met brommers erop uit trekken weer omhoog. De mooie tochtjes naar bijvoorbeeld Heimbach in de Eifel etc. In die jaren begin 70 tigger jaren hadden nozems Kreidlers, degelijke jongeren Zuendapp's en vernieuwers Puch's met hoge sturen. Ik had een blauwe Zuendapp met een hoog stuur. Bij een brommerbeurs kwam ik in 2001 in aanraking met oldtimer brommers, waaronder ~ die blauwe van toen. Ietwat opknapwerk meteen gekocht. Onderdelen voorziening is geen probleem en er zijn specialisten in de regio die kunne helpen. Lekker knoteren dus. Zuendapp na een succesvolle periode is in 1984 verkocht en de fabriek en alle gereedschappen zijn naar China verplaatst. Vorig jaar had mijn zoon een vliegreis naar China gewonnen , en als goed ouder meteen aangeboden om mee te gaan. Ook op zoek naar Chinese Zuendapp's en onderdelen. Helaas in Beijing zijn geen fossiele brandstof brommers meer . Alles wordt elektrisch aangedreven.

Eind vorig jaar kreeg ik een mailtje dat het verplaatsen op 2 wielers zo gelukkig maakt . Dat geldt ook voor open oldtimer. Die vrijheid geeft toch een kick.

Een fiets en een brommer had ik al. Ik was toe aan een nieuwe uitdaging, dan maar een oldtimer motor dacht ik zo. Na wat zoektochten er eentje redelijk geprijsd op marktplaats gevonden. Mechanisch goed, visueel nogal wat slijtsporen. Hij heeft geleefd en dat is te zien . Dat mooie oude moet je niet wegmoffelen of botoxen.

Mooi oud is niet lelijk dacht ik zo. Ik laat hem zo Patina.

Wel heb ik hem goed geconserveerd zodat hij niet verder roest.

Blieve knotere.

Ik wens jullie ook veel levensvreugde toe

DD: vrijdag, 28 januari 2011

Een GEVOEL van ultieme vrijheid

door Peter Heusschen

Henk Brauer haalt op het einde van het gesprekplotseling een printje tevoorschijn. Het is een verhaal dat hij van het internet geplukt heeft.

Eén passage in dit artikel van het Leeftitme Kenniscentrum Amsterdam over vervoersmiddelen heeft hij met groene stift gemarkeerd: 'Het gevoel van vrijheid en onafhankelijkheid is de belangrijkste motivatie voor mensen die kiezen voor fiets, brommer of motor.'

Kijk, dat bedoelt onze man uit Belfeld nu. Vrijheid en onafhankelijkheid.

Dat gevoel had hij vroeger toen hij op een brommer reed en dat heeft hij nu nog. Daarom heeft hij twee Zündapp-brommers en één motor uit dezelfde stal. Het is zelfs zo dat zijn zoon Sjoerd zijn vrijheidsgevoel zonder meer onderschrijft, want hij rijdt ook op een Zündapp, een groene in dit geval.

We gaan even terug in de tijd. Toen Henk nog jong was, viel Valerie, zijn huidige vrouw, voor zijn lange haren en de blauwe Zündapp C 50 Sport. Een degelijke Duitse brommer, waarmee de jonge Henk naar cafés en dancings in Reuver en Tegelen koerste met Valerie op de duo-zit. Henk had op de Zündapp een hoog stuur gemonteerd, zoals ook de Puch-rijders dat hadden. „Nee, ik had nog net geen vossenstaartje aan de bagagedrager gemaakt.” Maar die periode van vrijheid en blijheid eindigt meestal eerder dan gewenst. Henk, die een werktuigbouwkundige opleiding genoot, ging na het behalen van zijn rijbewijs over op het vier- wielen-vervoer. Het werd een 'eendje' en later een Mazda 1300.

Het sleutelen begon toen in die auto een glijlager stuk ging. En omdat de lak van de Japanner slecht was, bouwde Henk een stofzuigermotor om tot een verfspuit en bezorgde de auto een nieuw lakje.

Tegenwoordig rijdt hij naar zijn werk bij kopieerfabrikant Océ in Venlo in een mooie hybride auto, uit het land van de rijzende zon. Maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan. Henk vergat zijn brommer nooit. Het merk bleef rondzingen in zijn hoofd. Tussentijds kocht hij nog een oldtimerauto, een MG TD uit 1953, maar op een dag zag hij op een beurs in Wychen de brommer uit zijn jeugddromen staan. Een tikkeltje dof geworden na al die jaren „Ik heb het een week laten jeuken en toen de beslissing genomen.”

In de buurt van Roermond werd Henk weer jeugdig toen hij de brommer kocht. Dat jongensachtige enthousiasme deelde Valerie echter niet. „Ik ga niet meer op zo'n ding zitten. Al was het maar dat je dan een rare helm op je hoofd moet zetten”, zegt ze beslist. Henk ging nu pas echt los. Hij demonteerde allerlei onderdelen en polijste de benzinetank. Bij een verchroombedrijf kreeg alles weer glans. Zoon Sjoerd, die op een Chinees jaarfeest een reis naar China won, toog met zijn vader naar dat land. En passant gingen ze op zoek naar onderdelen voor de Zündapp-brommers. Het merk was in Chinese handen gekomen. „We hebben daar helaas niets gevonden. Alles reed rond op elektrische scootertjes.”

In Engeland zag Henk op een oldtimerbeurs oude motoren staan. Hij ging meteen op zoek op internet en kwam zijn 'eigen' Zündapp-motor tegen. Het was een Norma (200cc) uit 1952.

„De zon schijnt, het begint alweer te jeuken”, zegt Henk. Binnenkort zal hij met zijn zwarte Zündapp en lange leren jas in de Noord-Limburgse dreven weer van zijn ultieme vrijheid kunnen genieten.

Foto: Henk Brauer en zijn gemotoriseerde

'kinderen', die allemaal uitde zelfde stal komen. (Jürgen Mols)

